

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 27 ທັນວາ 2020 (12-27-2020)

ການຫັນປ່ຽນທິດທາງຄວາມໂມໂຫ

ເມື່ອຕອນທ່ານຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່, ມັນແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານໃຈຮ້າຍທີ່ສຸດ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຈົ່ງນໍາເອົາຄວາມໃຈຮ້າຍຂອງທ່ານໄປທີ່ພຣະເຈົ້າແລະປະໄວ້ໃນພຣະທັດພຣະອົງ.
ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເດັກນ້ອຍໆສາມາດໃຈຮ້າຍໃນເລື່ອງທີ່ບໍ່ເປັນເລື່ອງ-ແລະຖ້າພວກເຂົາຮູ້ຕົວວ່າພວກເຮົາຈັບຈຸດແລະຫົວຂວັນເຂົາ, ພວກເຂົາກໍຈະມີຄວາມໃຈຮ້າຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ພໍ່ແມ່ລາຍງານວ່າລູກຂອງພວກເຂົາມີບັນຫາເພາະວ່າ: ດວງຈັນຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າໃນຕອນກາງເວັນ, ຮູບຂອງນາງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພິທີງານແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາ, ໄອສຄຣິມກ້ອນຂອງລາວມັນເຢັນໂພດ, ຫຼືຂ້ອຍຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວເຊັດດັງຂອງລາວດ້ວຍຕ່ອນເຂົ້າຈີ່. ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍ, ພວກເຮົາຍັງສາມາດໃຈຮ້າຍໃນຖານະເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວ-ແລະດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ໂງ່ຈ້າເຊັ່ນດຽວກັນ.

- ມີບາງຄົນຫຍໍ້ອາຫານດັງເກີນໄປ.
- ມີຄົນຢູ່ທາງໜ້າທ່ານຂັບລົດຊ້າເກີນໄປ.
- ມີບາງຄົນຖາມຄໍາຖາມທີ່ຫາກໍຕອບມາກ່ອນໜ້ານີ້.
- ມີບາງຄົນເຮັດໃຫ້ທ່ານລໍຖ້າຢູ່ສາຍໄດ້ດົນກວ່ານຶ່ງນາທີ.

ຍອມຮັບມັນເຖິດ. ທ່ານກາຍເປັນຄົນໃຈຮ້າຍເໜືອກວ່າສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ-ຄືກັບສິ່ງທີ່ວ່າຂ້ອຍມີ. ໃນຊ່ວງເວລາອື່ນ, ເລື່ອງທີ່ອາດຈະຮຸນແຮງກວ່ານີ້ກໍລໍກົດປຸ່ມຄວາມໂກດແຄ້ນ: ການເວົ້າຕົວະ, ການຂົ່ມຂູ່ແລະການກະທໍາທີ່ບໍ່ຍຸດຕິທັມ. ພວກເຮົາຍິນຍອມຮັບຄວາມໂກດແຄ້ນ, ຫຼືມີວິທີທີ່ດີກວ່ານີ້ບໍ່? ໃນເພງສັດສິນບົດທີ 35, ດາວິດມີເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ຈະໃຈຮ້າຍ, ແຕ່ວ່າທ່ານເບິ່ງໄປອີກທາງອື່ນ. ມັນແມ່ນທາງອື່ນທີ່ພວກເຮົາຄວນພິຈາລະນາເມື່ອຄວາມໃຈຮ້າຍຫາກເລີ່ມຕົ້ນກໍຕົວຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຮົາ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ຈົ່ງເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັດສິນ 35:1-3

1. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງຕໍ່ຕ້ານຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານຂ້າພຣະອົງ ຂໍຊົງສູ້ຮົບກັບຜູ້ທີ່ຮົບກັບຂ້າພຣະອົງ. 2. ຂໍຊົງຖືໂລ່ແລະເສື້ອທຸ້ມເກາະ ແລະຊົງລຸກຂຶ້ນຊ່ອຍຂ້າພຣະອົງ. 3. ຂໍຊົງຕຽມຫອກແລະຂວານຕໍ່ສູ້ຜູ້ໂລ່ຕາມຂ້າພຣະອົງ ຂໍຕຣັສກັບຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງວ່າ, “ເຮົາເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງເຈົ້າ”

ປະຕິກິລິຍາທໍາອິດຂອງທ່ານຕໍ່ຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຫຍັງ?

ກະສັດດາວິດໄດ້ປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານທີ່ແທ້ຈິງແລະຈິງຈັງ. ດາວິດອາດຈະຊຽນເພງສັດສິນ 35 ໃນຊ່ວງເວລາຂອງຊີວິດຂອງເພິ່ນເມື່ອກະສັດຊາອູນກໍາລັງໂລ່ຕາມເພິ່ນ. ຫຼັງຈາກທີ່ດາວິດເອົາຊະນະໂກລີອາດເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບຈາກປະຊາຊົນຢ່າງໄວວາ. ເພິ່ນໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນສານຂອງຊາອູນ, ແລະເພິ່ນກໍປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນເຮັດ. ດາວິດບໍ່ເຄີຍສແວງຫາກະສັດຊາອູນ, ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ຊາອູນເບິ່ງດາວິດ. ມັນບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເພງຍອດນິຍົມໃນສມັຍນັ້ນແມ່ນ "ຊາອູນໄດ້ຂ້າຫຼາຍພັນຄົນ, ແຕ່ດາວິດຂ້າສັດຕູຂອງລາວນັບເປັນສິບໆພັນຄົນ" (1 ຊາມູເອນ 18:7).

ພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າປົກຄຸມດາວິດ. ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາມູເອນໄດ້ປະກາດໃຫ້ກະສັດຊາອູນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວເຖິງ "ການປົກຄອງຂອງທ່ານຈະບໍ່ຍືນຍາວ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນຊາຍຄົນນຶ່ງ ຕາມຫົວໃຈຂອງພຣະອົງເອງ, ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງລາວໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ"

(13:14). ເຖິງແມ່ນວ່າກ່ອນທີ່ຈະ "ຊື່ຂອງດາວິດໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ" (18: 30) ຫຼັງຈາກທີ່ລາວຂ້າໂກລິອາດ (17: 45-52) ແລະໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດໃນກອງທັບຂອງຊາອູນ, ຊາມູເອນໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເພິ່ນແລະປະກາດວ່າເພິ່ນແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກໃຫ້ເປັນກະສັດຄົນຕໍ່ໄປ. (16:12-13). ເຖິງແມ່ນວ່າດາວິດຈະພັກດີຕໍ່ຊາອູນແລະຮັບໃຊ້ລາວຢ່າງສັດຊື່ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລາວຕ້ອງໄດ້ປົບໜີຊີວິດ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາຈົນກວ່າຊາອູນຕາຍ, ດາວິດໄດ້ຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ. ການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ດາວິດອອກຈາກສານແລະສາຍຕາສາທາລະນະບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບຊາອູນ. ລາວໄດ້ໄລ່ຕາມຫຼັງດາວິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະຂ້າລາວ. ມັນຢູ່ໃນສະພາບການນີ້ທີ່ດາວິດໄດ້ຮ້ອງອອກມາວ່າ, "ຈົ່ງຕ້ານທານກັບຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຂ້າພຣະອົງ, ຕໍ່ສູ້ຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຂ້າພະອົງ" (ຂໍ້ 1). ບົດເພງນີ້ເອີ້ນວ່າເພງສັຣເສີນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ, ເຊິ່ງນັກຂຽນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າສ້າງຄວາມເສັຽຫາຍແລະພັຍພິບັດໃຫ້ແກ່ສັດຕູຂອງລາວ. ຜູ້ຄົນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍບໍ່ສະບາຍໃຈກັບບົດເພງເຫຼົ່ານີ້ເພາະວ່າມັນເບິ່ງຄືວ່າກົງກັນຂ້າມກັບຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຈະຮັກສັດຕູຂອງພວກເຮົາ (ມທ 5:44). ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຄິດວ່າດາວິດມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໃຈຮ້າຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮັກໃນໃຈ, ສອງສິ່ງໃນຊີວິດຂອງດາວິດທີ່ບໍ່ມີຄ່າຫຍັງ:

1. ດາວິດມີໂອກາດງ່າຍທີ່ຈະຂ້າສັດຕູຂອງລາວ-ສອງຄັ້ງ! ໃນໂອກາດນຶ່ງ, ຊາອູນໄດ້ໄປພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຖໍ້າທີ່ດາວິດແລະຄົນຂອງທ່ານກໍາລັງລີ້ຢູ່. ດາວິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນແລະຕັດແຈຂອງເສື້ອຂອງຊາອູນເພື່ອພິສູດວ່າລາວສາມາດເຮັດອັນຕະລາຍຕໍ່ຊາອູນ-ແຕ່ລາວຈະບໍ່ຍົກມືຕໍ່ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ (1 ຊາມູເອນ 24:1-11).
2. ດາວິດເອົາເຮືອງນີ້ມາຫາພຣະເຈົ້າ. ດາວິດບໍ່ໄດ້ຊອກຫາວິທີແກ້ແຄ້ນ; ລາວໄດ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ. ເພງສັຣເສີນຜ່ານຂໍ້ທີ 8 ນີ້ແລະທ່ານເຫັນສຽງຮ້ອງໄຫ້ສໍາລັບຄູ່ແຂ່ງຂອງດາວິດທີ່ຈະຖືກອັບອາຍ, ອັບອາຍ, ແລະຖືກທໍາລາຍ. ດາວິດໄດ້ສະແດງຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມອຸກອັ່ງໃຈຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວໄດ້ປະປ່ອຍບັນຫານັ້ນໄວ້. ດາວິດແນ່ນອນຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໃນກົດບັນຍັດວ່າ: "ການແກ້ແຄ້ນແລະການແກ້ແຄ້ນເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະອົງແນ່ນອນຊ່ວຍໄພພິນຂອງພຣະອົງ" (ພຣະບັນຍັດສອງ 32:35-36). ດາວິດເຮັດແບບແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງ: ເອົາໃຈໃສ່ເຮືອງນີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າດາວິດໄດ້ສເນີຄໍາແນະນໍາ ຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ລາວຄວນເຮັດ, ລາວໄດ້ອະທິຖານຫາພຣະເຈົ້າ, ໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງ, ແລະຊອກຫາຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງລາວວ່າ: " ເຮົາເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງເຈົ້າ" (ຂໍ້ 3).

2. ເພງສັຣເສີນ 35:13-16

13.ສ່ວນຂ້າພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາປ່ວຍ ຂ້າພຣະອົງໃສ່ຜ້າກະສອບ ຂ້າພຣະອົງຂົ່ມໃຈຕົນເອງດ້ວຍການອົດອາຫານ ຂ້າພຣະອົງກົມໜ້າລົງທີ່ເອີກອ້ອນວອນ. 14. ຢ່າງທີ່ຂ້າພຣະອົງເປັນທຸກເພື່ອໝູ່ ຫຼືພິນ້ອງຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້າພຣະອົງອອກໄປເໝືອນຄົນໄວ້ທຸກໃຫ້ແມ່ ຄໍຕົກແລະຮ້ອງໄຫ້ຄໍາຄວນ. 15. ແຕ່ພໍຂ້າພຣະອົງສະດູດ ເຂົາກໍຊຸມນຸມກັນ ຢ່າງຊອບໃຈ ເຂົາຮວບຮວມກັນມາສູ້ກັບຂ້າພຣະອົງ ນັກເລງຫົວໄມ້ຊຶ່ງຂ້າພຣະອົງບໍ່ຮູ້ຈັກໄດ້ດໍາວ່າຂ້າພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ. 16. ເຂົາເຍາະເຍີ້ຍຂຶ້ນຢ່າງຫຍາບຄາຍ ຂົບແຂ້ວຄັ້ງວິພັນໃສ່ຂ້າພຣະອົງ.

ສະຖານະການຂອງດາວິດບໍ່ແມ່ນຂອງງ່າຍເລີຍ. ຜູ້ທີ່ຫວັງຈະຂ້າເພິ່ນກໍແມ່ນຜູ້ທີ່ເພິ່ນຮັກແລະນັບຖືຢ່າງສູງ. ພວກເຮົາໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັ່ງເກດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວວ່າສາຍສໍາພັນລະຫວ່າງກະສັດຊາອູນແລະດາວິດ. ບໍ່ພຽງແຕ່ດາວິດຮັບໃຊ້ກະສັດ

ຊາອູນຢ່າງໄກໄຊິດເທົ່ານັ້ນ; ເພື່ອນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງລາວກໍຄືລູກຊາຍຂອງຊາອູນ, ໂຢນາທານ (1 ຊາມູເອນ 18:1). ແຕ່ດາວິດຍັງເຄີຍເປັນຜູ້ນຳດ້ານການທະຫານໃຫ້ຊາອູນ, ແລະລາວເຄີຍຮັບໃຊ້ຢູ່ຄຽງຂ້າງກັບທະຫານຫຼາຍໆຄົນທີ່ກຳລັງໄລ່ຕາມລາວ (ຂໍ້ 5). ສຳລັບຜູ້ທີ່ຄິດວ່າດາວິດໄດ້ເປັນຄົນທຳມະດາທີ່ຜິດປົກກະຕິໃນເພງສັດເສີນນີ້, ໃຫ້ສັງເກດວ່າດາວິດໄດ້ອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈສຳລັບຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້. ດາວິດບໍ່ມີຄວາມຜິດຕໍ່ການອະທິຖານແບບທຳມະດາໃນການຖ່າຍທອດ. ລາວບໍ່ໄດ້ເວົ້າ-ດັງທີ່ພວກເຮົາມັກຈະເຮັດ-"ຂ້ອຍຈະອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າ," ແລະຈາກນັ້ນກໍລືມທັນທີ. ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຂົາ, ລາວໄດ້ປ່ຽນເສື້ອຜ້າ. ຂ້າພະເຈົ້ານຶກພາບວ່າມັນຍາກທີ່ຈະລືມອະທິຖານເມື່ອເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານມີອາການຄັນ! ລາວອົດອາຫານ. ລາວໂສກເສົ້າສຳລັບພວກເຂົາ. ລາວ "ໄດ້ກົມຕົວລົງດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ" (ຂໍ້ 14). ຄຳອະທິຖານຂອງລາວແມ່ນຈິງ, ໃນສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ, ຜູ້ທີ່ດາວິດໄດ້ອະທິຖານແລະດູແລກ່ອນຈະເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບລາວເມື່ອລາວສະດູດ. ພວກເຂົາຈະມາພ້ອມກັບດາວິດ, ອະທິຖານ, ຖືສິນອົດອາຫານ, ແລະຊອກຫາສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບລາວ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະ, "ພວກເຂົາໄດ້ລວບລວມຄວາມດີໃຈ ພວກເຂົາເຕົ້າໂຮມກັນຕໍ່ສູ້ກັບຂ້ອຍ" (ຂໍ້ທີ 15).

ຄົນອື່ນໆໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນອະດີດເພື່ອນຂອງດາວິດໃນຄວາມວຸ່ນວາຍໃນອາຫານການກິນນີ້: " ຜູ້ໂຈມຕີຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກທໍລະມານຂ້ອຍແລະບໍ່ຢຸດ. ຖ້າວ່າລາວຈະໄປທາງນັ້ນ, ຂ້ອຍສາມາດເຮັດມັນໄດ້ເຊັ່ນກັນ." ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວເຖິງການຮັກສັດຕູຂອງເຮົາ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, " ຖ້າທ່ານຮັກຄົນທີ່ຮັກທ່ານ, ທ່ານຈະໄດ້ຮັບລາງວັນອັນໃດ? ແມ່ນແຕ່ຄົນເກັບພາສີຍັງເຮັດເຊັ່ນກັນບໍ່ແມ່ນຫຼື? ແລະຖ້າເຈົ້າທັກທາຍພຽງແຕ່ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງທີ່ບໍ່ທຳມະດາ? " (ມັດທາຍ 5:46-47) ເຖິງແມ່ນວ່າເມື່ອເພື່ອນແລະຄົນທີ່ເຮົາຮັກເປີດນຳ ໃຊ້ເຮົາກໍບໍ່ປ່ຽນແປງສຽງ: ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຕອບໂຕ້ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນຫຼືການແກ້ແຄ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມຮັກ. "ຢ່າເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວ, ແຕ່ຈົ່ງເອົາຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ" (ໂຣມ 12:21).

ພວກເຮົາຈະຕອບສນອງໄດ້ແນວໃດດີເມື່ອຖືກຄົນອື່ນປະຕິບັດຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ຍຸດຕິທຳ?

3. ເພງສັດເສີນ 35:17-18

17. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈະທອດພຣະເນດເບິ່ງອີກດົນປານໃດ ຂໍຊົງຊ່ວຍກູ້ຂ້າພຣະອົງຈາກການຮ້າຍກາດຂອງເຂົາ ຊ່ວຍຊີວິດຂ້າພຣະອົງຈາກໝູ່ສິງໝູ່. 18. ແລ້ວຂ້າພຣະອົງຈະໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະອົງໃນທີ່ຊຸມນຸມໃຫຍ່ ຂ້າພຣະອົງຈະສັດເສີນພຣະອົງຖ້າມາກາງຄົນຈຳນວນຫຼາຍ

ຊາອູນໄດ້ກຽດຊັງດາວິດເຖິງສນາມຮົບ; ລາວໄດ້ຕອບສນອງໃນຖານະນັກຮົບ, ໄລ່ຕາມຄົນທີ່ລາວຮູ້ວ່າເປັນສັດຕູຂອງລາວທີ່ຈະຂ້າລາວ. ດາວິດມີຊື່ສຽງວ່າເປັນນັກຮົບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ແຕ່ລາວໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນນັກຮົບໃນນາມຂອງລາວ. ດາວິດຍັງໄດ້ອຸທອນຫາພຣະເຈົ້າໃນຖານະເປັນຜູ້ສັນນິບສານ ແລະເປັນຜູ້ພິພາກສາຂອງລາວ. ລາວຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ "ຈາກຄວາມອັນຕະລາຍຂອງພວກເຂົາ." ຖ້າບໍ່ມີການແຊກແຊງຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊີວິດຂອງດາວິດກໍຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍແທ້ໆ. ດາວິດໄດ້ທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ " ກູ້ຊີວິດທີ່ມີຄ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈາກສິງໝູ່" (ຂໍ້ 17).

ສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນຫາໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າຫຍຸ້ງຍາກ?

ຫົວໃຈຂອງຄຳອະທິຖານຂອງດາວິດແລະການອຸທອນຫາພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອ, ບໍ່ແມ່ນການແກ້ແຄ້ນ. ທັດສະນະຄະຕິແລະຫົວໃຈຂອງດາວິດຕໍ່ສັດຕູຂອງລາວເຫັນໄດ້ແຈ້ງວ່າຊາອູນຕາຍ. ເມື່ອຊາອູນຕາຍໃນການສູ້ຮົບ

(1 ຊາມູເອນ 31:1-6), ດາວິດບໍ່ໄດ້ຍິນດີ, ໂດຍກ່າວວ່າ: “ແມ່ນແລ້ວ! ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ອຍໄດ້ຮັບຄຳຕອບ!” ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ດາວິດໂສກເສົ້າຕໍ່ຊາອູນແລະຊາວອິສຣາເອນ (2 ຊາມູເອນ 1:11-12).

ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້

ສົມມຸດວ່າຄຳເວົ້າຂອງດາວິດທີ່ຢູ່ໃນເພງສັຣເສີນບົດທີ 35 ສະທ້ອນເຖິງຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນດຽວກັນນັ້ນ. ດາວິດມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍລາວໃຫ້ລອດ; ລາວພຽງແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເວລາໃດ. “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທ່ານຈະເບິ່ງດົນປານໃດ?” ດາວິດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍລາວ, ແຕ່ລາວພ້ອມທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລານີ້! ພວກເຮົາຍັງເຫັນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງດາວິດໃນການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຂອງລາວ. ສິ່ງຕ່າງໆບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີ ສຳລັບດາວິດໃນເວລານີ້-ລາວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະສົບກັບການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ລາວສແດງຫາຈາກພຣະເຈົ້າຢູ່-ແຕ່ລາວໄດ້ເຂົ້າໃກ້ຊີວິດດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈໃໝ່. “ຂ້າພະເຈົ້າຈະສັຣເສີນທ່ານ ... ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍົກຍ້ອງທ່ານ” (ເນັ້ນໜັກໃສ່ເພີ່ມ) ດາວິດໄດ້ສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນຂໍ້ 9, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ດາວິດຈະສເນີການສັຣເສີນແລະນະມັສການຂອງລາວ “ໃນທີ່ຊຸມນຸມຍິ່ງໃຫຍ່. ໃນບັນດາຫຼາຍໆຄົນ. “... ເພື່ອສະແດງຄວາມຍ້ອງຍໍຈາກມະຫາຊົນໃນສະຖານະການທີ່ທ້າທ້ຽຍໃຈ, ໃຈຮ້າຍແມ່ນຄຳພະຍານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງພວກເຮົາໃນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາໃຫ້ກຽດພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະສະແດງອອກໃນການວາງໃຈແທນທີ່ຈະແກ້ແຄ້ນແລະຕອບຄືນ.

ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງສຳຄັນທີ່ຈະນຳຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມເສົ້າສລົດໃຈມາສູ່ພຣະເຈົ້າ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ:

ເມື່ອຄວາມໃຈຮ້າຍເລີ່ມລະເບີດ, ທ່ານຈະຕອບສນອງແນວໃດ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

ເປີດປ່ອງລົມ-ຫາ-ພຣະເຈົ້າ. ກ່ອນທີ່ຈະເວົ້າກັບຄົນອື່ນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເສັຽໃຈ, ໃຫ້ເວົ້າລົມກັບພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໃຈຮ້າຍ. ຂໍໃຫ້ພຣະອົງມີກຳລັງທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງຈາກຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງກັບສະຖານະການ.

ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ, ບໍ່ແມ່ນການແກ້ແຄ້ນ. ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຊອກຫາວິທີທາງເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສຳພັນຫຼືສະຖານະການທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານໃຈຮ້າຍ. ຢ່າງນ້ອຍ, ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງຄົນອື່ນ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນ, ພຣະເຈົ້າກໍຈະເຮັດວຽກຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານເຊັ່ນກັນ.

ຮັກ-ບໍ່ວ່າຈະເປັນຫຍັງ. ຊອກຫາວິທີການທີ່ແນ່ນອນ, ເຂັ້ມແຂງທີ່ທ່ານສາມາດສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຈັບໃຈຫຼືເຮັດໃຫ້ທ່ານໃຈຮ້າຍ. ຢ່າດຳເນີນການໃດໆເພື່ອເບິ່ງຕົວເອງວ່າຊອບທັມ ແລະດີກ່ວາຄົນອື່ນ. ສະແດງຄວາມຮັກເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກທ່ານ.

ດາວິດມີເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ຈະໃຈຮ້າຍ, ຄືກັບພວກເຮົາຫຼາຍຄົນໃນບາງຄັ້ງຄາວ. ລາວເລືອກທີ່ຈະເດີນໄປໃນທາງທີ່ດີ, ແລະພວກເຮົາກໍສາມາດ: ຖືຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະປ່ອຍໃຫ້ບັນຫາຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <http://lsbf.us> ແປໂດຍ PA